

URSUS

ISSN 1731-1047

KWIECIEŃ 2012 NR 44 o wspólne dobro

Michel Corneille Starszy-fresk z paryskiego kościoła Saint-Nicolas-des-Champs.

Drodzy Czytelnicy, Parafianie i wszyscy Mieszkańcy naszej Dzielnicy.

Przed nami radosny Poranek Zmartwychwstania, który zawsze przypomina nam o zwycięstwie dobra nad złem, prawdy nad fałszem, miłości nad nienawiścią. I nie jest to żadna teoretyczna lekcja, lecz wstrząsająca prawda doświadczona przez Syna Bożego Jezusa Chrystusa, który z miłości do nas stał się człowiekiem, umarł na krzyżu i zmartwychwstał.

Z okazji tych najważniejszych świąt w całym roku - Świąt Wielkiej Nocy życzę tak mocnej wiary, która potrafi przewycięzać smutek i zwątpienie, jakie przynosi nam codzienne życie.

Życzę, aby radość i nadzieja czerpały swoją siłę właśnie z Wielkanocnego Poranka.

Niech zwycięstwo Chrystusa wypełnia nie tylko dni świąteczne, ale pozostanie także na co dzień w Waszych sercach i Rodzinach.

Zdrowych, radosnych i błogosławionych świąt!
Szczęść Boże! Alleluja! Alleluja!

Z modlitwą i błogosławieństwem
Ks. Prałat Zbigniew Sajnog
Dziekan Ursuski

Warszawa – Ursus, Wielkanoc 2012 r.

**Kryzys... kryzys...
kryzys ...**

■ str. 3

**70 lat
„CANTATE DEO”**

■ str. 4

**VII Turniej Tańca
Nowoczesnego**

■ str. 6

„Kościół naszym domem”

Wraz z całym Kociołem w Ojczyźnie realizujemy tegoroczny program duszpasterski pod hasłem „Kościół naszym domem”. Pragniemy pogłębić naszą religijną świadomość, przyczynić się do większego zaangażowania świeckich w życie Kościoła i parafialnych wspólnot, utwierdzić naszą wiarę, wzbogacić ewangeliczny wymiar naszego życia, szczególnie w rodzinach – mówił Abp Sławoj Leszek Głódź w homilii wygłoszonej w parafii św. Andrzeja Boboli w Gdyni. Doświadczenie każdego z nas mówi, że wszystko zaczyna się od domu. Miejsca w którym się stajemy. To dom, rodzinny dom, kształtuje naszą osobowość, moralną wrażliwość, przymioty ducha i serca. Stanowi szkołę życia. Dom to miejsce, w którym czujemy się bezpieczni. Tam zawiązują się mocne więzi rodzinnej wspólnoty zakorzenione w głębinach serca. I Kościół. Boży dom wrosnięty od wieków w grunt ojczyzny [por. Abp S. L. Głódź].

Tegoroczne hasło „Kościół naszym domem” ma pomóc zwrócić uwagę na przeżywanie naszej obecności w Kościele jako wspólnocie Chrystusowej, oczekującej na powrót Pana, na poczucie odpowiedzialności za Kościół – rodzinę dzieci Bożych, na braterstwo, miłość i jedność we wspólnocie rodzinnej, parafialnej i diecezjalnej [por. Bp P. Libera, List na rozpoczęcie nowego roku liturgicznego]. Nasz czas potrzebuje świadectwa o tym, czym jest Kościół. Mocnego i skutecznego. Świadectwa o jego duchowym bogactwie, którego nie jest w stanie zagłuszyć hałas świata [por. Abp S. L. Głódź].

Święty Bazyli trafnie ujął rzeczywistość, mówiąc, że we wszystkim należy stawiać wspólnotę ponad samotność. W niej bowiem człowiek mniej krąży wokół siebie, a bardziej skłania się ku drugiemu. Rzadziej spełnia swoje zachcianki, zauważając potrzeby człowieka będącego obok. Zaczyna dostrzegać sens życia, co w konsekwencji owocuje radością. I Boga we wspólnocie łatwiej spotkać. Czy św. Bazyli miał rację? Tak, jeżeli w tej relacji czujesz się jak... w domu. Już ponad

dwadzieścia lat budujemy dom polskiej wolności. Zdawać by się mogło, że to wystarczający czas, aby wyleczyć się z ran, które wyrządził Kościołowi system komunistyczny i sprzężony z nim agresywny antyklerykalizm. Zdawać by się mogło, że Kościół, który tak wielką rolę odegrał na polskich drogach ku wolności, nie będzie krępowany w swej misji jednania, miłości, ewangelizacji [por. Abp S. L. Głódź].

Nasza miłość do Kościoła powinna wyrażać się w trosce o świętość naszą i wszystkich jego członków. W roku 2002 na rynku wydawniczym ukazała się książka o. Jacka Salija „Dlaczego kocham Kościół? O. Salij pisze: „[...] kocham Kościół również dlatego, że jest on w moim pokoleniu takim cudownie niestrudzonym świadkiem prawdy o człowieku. To jest niezwykle, że w czasach, kiedy różni ludzie z taką zapalczywością

walczą o prawo do dokonywania aborcji, eutanazji czy najrozmaitszych eksperymentów uwłaczających ludzkiej godności, Kościół, nie bacząc na to, że jest nazywany ciemnogrodem, że przysporzy sobie w ten sposób ludzi niechętnych, głosi z całą jasnością, iż nie wolno zabijać dzieci, że człowiek cierpiący i umierający domaga się prawdziwej miłości bardziej niż ktokolwiek inny. Kocham Kościół, bo daje świadectwo prawdzie, sprzeciwiając się zrównywaniu związków homoseksualnych z małżeństwem. Kocham Kościół za to, że z całą jasnością powiada: „Tak nie godzi się! Człowiek ma swoją godność, której nie wolno deptać!”

Warto dziś odpowiedzieć sobie na pytania: Co to znaczy być katolikiem? Do czego to zobowiązuje? A ja, za co kocham Kościół?

Paweł Wyrzykiewicz

Nie umiem być srebrnym aniołem - ni gorejącym krzakiem
Tyle zmartwychwstań już przeszło - a serce mam byle jakie.
/ks. J. Twardowski/

Niech Zmartwychwstanie Pańskie, które niesie odrodzenie duchowe, napełni wszystkich spokojem i wiarą, da siłę w pokonywaniu trudności i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość...

życzą

ZARZĄD I RADNI STOWARZYSZENIA OBYWATELSKIEGO W URSUSIE
ORAZ REDAKCJA „URSUSA”

Wielkanoc 2012 r.

Z rzecznikiem prasowym Euro2012 Polska Sp. z o.o. Juliuszem Głuskim rozmawiał Paweł Wyrzykiewicz

1. Do rozpoczęcia Euro2012 zostało niewiele czasu. W jakim stopniu udało się zrealizować zamierzony plan?

Wszystko z punktu widzenia organizatorów Turnieju przebiega zgodnie z planem. Znane są nam wszystkie elementy identyfikacji wizualnej Mistrzostw Europy: logotyp, hasło, maskotki. Miasta-Gospodarze otrzymali od UEFA możliwość używania logotypów łączonych (logo Turnieju plus logo miasta) do swojej promocji i wykorzystują tę możliwość bardzo sprawnie. W grudniu dowiedzieliśmy się (po losowaniu grup UEFA EURO 2012 w Kijowie), że w fazie grupowej zagrają w Polsce: Grecy, Rosjanie, Czesi (znaleźli się w naszej grupie i zagrają w Warszawie i we Wrocławiu) a także Irlandczycy, Hiszpanie, Włosi i Chorwaci (zagrają w Poznaniu i Gdańsku). Trwa ostatnia faza sprzedaży biletów dla kibiców reprezentacji uczestniczących w Turnieju, bilety sprzedają się doskonale. Udało nam się do końca ubiegłego roku zrekrutować wszystkich potrzebnych wolontariuszy UEFA, którzy w czasie Turnieju będą nam pomagali na stadionach i oficjalnych miejscach UEFA (lotniska, hotele, Międzynarodowe Centrum Nadawcze na Woli). W Polsce i na Ukrainie będzie pracowało 6000 wolontariuszy. Drużyny wybrały centra pobytowe. Aż 13 spośród 16 reprezentacji zamieszka w naszym kraju.

2. Podczas budowy stadionu wystąpiły nieprzewidziane problemy. Co było najtrudniejszym i niespodziewanym problemem, który wydużył prace przy budowie?

Nie do mnie proszę kierować to pytanie. My stadion przejmujemy w maju. Ważne jest, by przed Finałowym Turniejem zagrała na nim polska reprezentacja w spotkaniu towarzyskim. Było to 29 lutego na sto dni do mistrzostw i nasi piłkarze zmierzają się z Portugalią.

3. Jak wyglądać będzie organizacja ruchu w stolicy? Czy są przewidziane specjalne linie autobusowe czy tramwajowe w okolicy stadionu i jak to wpłynie na podróżowanie po stolicy?

Wszyscy posiadacze biletów na mecze będą mogli podróżować za darmo komunikacją miejską w dniu meczu i następnego dnia do południa.

4. Czy przy organizacji Euro2012 jest wystarczająca liczba wolontariuszy? Ile szacunkowo osób może przybyć do Warszawy i czy znajdą zakwaterowanie?

Wolontariuszy nam wystarczy. W Polsce i na Ukrainie Oficjalnych Wolontariuszy UEFA będzie łącznie 6000. Do tego dochodzą wolontariusze rekrutowani przez miasta. Trudno jest odpowiedzieć na pytanie, ile osób przybędzie do Warszawy. Stadion w Warszawie ma pojemność na EURO 55 tysięcy osób.

5. Wiemy, że współorganizatorami mistrzostw jest Ukraina. Jak układała i jak układa się współpraca we współorganizacji mistrzostw?

Na Ukrainie działa bliźniacza struktura EURO 2012 Ukraina. Wykonujemy dokładnie takie same działania zlecone nam przez UEFA. Współpraca układa się doskonale.

Bardzo dziękuję za rozmowę.

Z DAWNEJ WARSZAWY

Dworzec Wiedeński w Warszawie

Mało kto z nas wie jak bardzo kolej żelazna zwana warszawsko – wiedeńską przyczyniła się do powstania obecnego centrum Warszawy. Budowę trasy kolejowej z Warszawy przez Skierniewice, Częstochowę, Oświęcim z rozgałęzieniem do Krakowa i na Śląsk rozpoczęto w 1840 roku i zakończono w 1848. Na początku była to inwestycja prywatna znanego przedsiębiorcy warszawskiego Piotra Steinkellera i jego współników braci Łubieńskich. Później, ze względu na potrzebę wielkich środków finansowych do inwestycji włączył się Bank Cesarstwa Rosyjskiego w Petersburgu.

W latach 1844 – 45, na skrzyżowaniu ul. Marszałkowskiej z Alejami Jerozolimskimi, wybudowano długi i charakterystyczny budynek Dworca Wiedeńskiego. Zaprojektowany przez znanego architekta warszawskiego Henryka Marconiego usytuowany był między ul. Widok i Alejami Jerozolimskimi. Część frontowa dworca zwrócona była do Aleji Jerozolimskich i oddzielona od nich wielkim placem postojowym, skwerami, fosą i wreszcie długim rzędem topoli. Budynek dworca długi na kilkaset metrów robił wrażenie dwóch ustawionych tyłem do siebie pociągów przedzielonych 2-piętrowym głównym pawilonem. Na dwóch przeciwległych bokach znajdowały się dwie trzypiętrowe wieże zegarowe (lokomotywy), każda ciągnąca tender i po kilka wagonów (pawilony jednopiętrowe). Wieża wschodnia z bocznym wejściem przylegała bezpośrednio do ul. Marszałkowskiej.

Budowa Dworca Wiedeńskiego w tym miejscu spowodowała gwałtowny rozwój śródmieścia Warszawy. Półwiejskie przedtem ulice zaczęły uzyskiwać wielkomiejski charakter, dotyczyło to głównie ul. Marszałkowskiej i Alei Jerozolimskich. W otoczeniu powstały hotele, restauracje, kawiarnie i reprezentacyjne kamienice. Twórca dworca architekt H. Marconi wybudował sobie na przeciwległym narożniku ul. Marszałkowskiej wspaniałą kamienicę w stylu neorenesansowym (obecnie jest tu Rotunda Banku PKO BP). Chociaż wypalona przetrwała wojnę, a jej partner był zagospodarowany przez małe prywatne sklepy, pamiętam lodziarnię „Casate italiano”, została wyburzona pod koniec lat 50-tych gdy przygotowywano budowę tzw. „Ściany Wschodniej” ul. Marszałkowskiej.

Kolej warszawsko – wiedeńska stanowiła pierwsze połączenie Warszawy z Europą Zachodnią i Połu-

dniową. Kursowały tu pociągi dalekobieżne, a pierwsze najbliższe nam stacje znajdowały się we Włochach, Pruszkowie i Grodzisku Mazowieckim. Uroczyste otwarcie pierwszego odcinka kolei do Grodziska Mazowieckiego miało miejsce 14 czerwca 1845 roku. Jak donosiła ówczesna prasa, niezwykle atrakcyjne dla warszawiaków a szczególnie młodzieży stały się sobotnie i niedzielne przejażdżki z Warszawy do Grodziska Mazowieckiego i z powrotem. Mieszkańcy Ursusa mogli skorzystać z dobrodziejstwa kolei dopiero gdy wybudowano tzw. linię średnicową (1933), która została zelektryfikowana w 1936 roku, a Ursus otrzymał stację kolejową.

Budowa linii średnicowej i tunelu od Centrum do Powiśla ostatecznie przypieczętowała los Dworca Wiedeńskiego. Od początku lat 30-tych był on stopniowo rozbiierany, by ustąpić miejsca nowemu Dworcowi Głównemu, którego budowę rozpoczęto przed 1939 rokiem w miejscu gdzie znajduje się dzisiejszy dworzec Śródmieście.

Wschodnia nie rozebrana jeszcze część Dworca Wie-

deńskiego wraz z wieżą zegarową przy ul. Marszałkowskiej została uszkodzona w czasie Powstania Warszawskiego i ostatecznie zniknęła po wojnie. Gdy patrzymy na przedwojenne fotografie tego miejsca Śródmieścia Warszawy to widzimy, że nie zachował się żaden dom ul. Marszałkowskiej na odcinku od Dworca Wiedeńskiego do ul. Królewskiej. Na miejscu kilkudziesięciu kamienic i domów z ulic Chmielnej, Złotej, Siennej, Śliskiej rozebranych po wojnie, dominuje gigantyczny Pałac Kultury i Nauki z 1955 roku.

Dodajmy wreszcie, że to właśnie tutaj przy ul. Siennej 15 zaczęła się historia sławnej marki „Ursus”. Założyciele Fabryki Armatur i Motorów, która tu istniała od 1893 roku, zmienili markę fabryczną swoich wyrobów z „P7P” na markę „Ursus” – było to w roku 1905.

Podjęli tę decyzję aby uczcić literacką nagrodę Nobla dla Henryka Sienkiewicza za powieść „Quo vadis”, w której występuje siłacz Ursus.

Dalszą historię fabryki i marki „Ursus” znamy. Zniknął tak jak znikł z pejzażu miasta Dworzec Wiedeński.

Zdzisław Zajęczkowski
Przewodnik warszawski

Wschodnia część Dworca Wiedeńskiego w Warszawie, przed I wojną światową.

Dworzec kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, przed I wojną światową

Kryzys... kryzys... kryzys ...

Od kilku lat zewsząd dochodzą do nas głosy o kryzysie gospodarczym w poszczególnych krajach i na całym świecie. Według definicji kryzys gospodarczy (ekonomiczny) polega na załamaniu wzrostu gospodarczego, któremu towarzyszy duże zmniejszenie produkcji i realnych dochodów społeczeństwa oraz wzrost bezrobocia. Kryzysy w gospodarce kapitalistycznej (rynkowej) występowały cyklicznie jako jedna z faz cyklu koniunkturalnego. Na początku XIX wieku kryzysy występowały co około 10 lat, a później co 6-7 lat i były związane ze zwiększoną podażą towarów przy zmniejszonym popycie. Zwiększały się zapasy towarów więc przedsiębiorcy zaczęli zwalniać ludzi z pracy, a to skutkowało tym, że popyt jeszcze bardziej malał, bo ludzie nie mieli pieniędzy na ich zakup i w końcu dochodziło do kryzysu. W miarę rozwoju gospodarki rynkowej coraz większą rolę zaczęły odgrywać spółki akcyjne. Kapitałiści spekulując akcjami doprowadzali do kryzysów. Wielki kryzys gospodarczy w 1929 – 35 r. spowodował gigantyczne straty gospodarcze np.: PKB dla USA, Niemiec, a także dla Polski spadł prawie o połowę (PKB – Produkt Krajowy Brutto – suma wartości dóbr i usług finalnych na obszarze kraju w określonym czasie np.: dla danego roku). Ludzie utracili wiarę w skuteczną regulację gospodarki poprzez wolny rynek. To było główną przyczyną zwycięstwa faszystów w Niemczech. Inne kraje w tym USA w celu wyjścia z kryzysu zastosowały interwencjonizm państwa. Po drugiej wojnie światowej kapitalizm przeszedł w cykl dwufazowy tj.: ekspansję i recesję. Recesje były krótkie, lecz ekspansje były silne i długie. Obecnie kryzysy są walutowymi, lokalnymi kryzysami zadłużeniowymi oraz kryzysami finansów publicznych. Gospodarka komunistyczna również nie była wolna od kryzysów. Występowały w niej kryzysy wywołane przez błędne decyzje władz nakazowo – rozdzielczych oraz kryzysy strukturalne związane z permanentną zmianą systemu społeczno – gospodarczego.

Należy zauważyć, że ze wszystkich krajów postkomunistycznych w okresie transformacji ustrojowej w latach 1990 – 96 tylko Polska jako jedyna miała dodatni przyrost PKB o 3,2%, gdy pozostałe kraje tego regionu miały ujemny PKB. Dla przykładu Gruzja – 26%, Ukraina – 13 %, Rosja – 9 %, Czechy – 1 %, Węgry – 0,4%.

Obecnie Polska posiada największy wskaźnik wzrostu gospodarczego (PKB) z pośród krajów UE, a Turcja cieszy się najwyższym wskaźnikiem PKB w całym świecie. Na dzień dzisiejszy cały świat z nielicznymi wyjątkami przeżywa fazę recesji, czyli spowolnienia gospodarczego, ale nie jest to jeszcze głęboki kryzys. W niektórych krajach na światową recesję gospodarczą nakłada się kryzys finansów publicznych państwa, który wynika z nieefektywnego i nieracjonalnego zarządzania finansami publicznymi, czyli budżetem państwa i budżetami samorządu terytorialnego.

Efektywne zarządzanie publicznymi finansami polega na kierowaniu środkami finansowych do takich dziedzin społeczno – gospodarczych, które przyczyniają się do wzrostu gospodarczego, dzięki któremu rosną realne dochody społeczeństwa a zmniejsza się bezrobocie.

Wiele krajów cierpi na kryzys zadłużeniowy (brak zdolności do spłaty zadłużenia państwa).

Polsce nie grozi kryzys zadłużeniowy jaki przeżywa Grecja, Włochy, Portugalia i inne kraje, ponieważ nasza Konstytucja w art. 216 ust. 5 ustala granicę długu publicznego, który nie może przekroczyć 60% wartości rocznego PKB. Dług publiczny (zadłużenie państwa) obejmuje zaciągnięte kredyty bankowe, wyemitowane obligacje skarbowe, bony, zaciągnięte pożyczki od innych państw, udzielone przez państwo gwarancje i poręczenia finansowe. Inne państwa nie mając takich zabezpieczeń mogły zadłużać się dowolnie.

Również ważnym zabezpieczeniem publicznych finansów jest konstytucyjny zakaz pokrywania deficytu budżetowego przez zaciąganie pożyczek w centralnym banku państwa (NBP) – art. 220 ust. 2. Gdyby tego zabezpieczenia nie było rząd mógłby doprowadzić do dowolnej inflacji (drożyzny) drukując pieniądze bez pokrycia. Aby nie było nieporozumień należy zauważyć, że dług publiczny i deficyt budżetowy to są dwa różne pojęcia i czego innego dotyczą. Dług publiczny został wyżej określony. Natomiast deficyt budżetowy państwa jest to nadwyżka wydatków państwa nad dochodami w budżecie na dany rok. Według prognozy głównych międzynarodowych instytucji w 2012 roku może wystąpić w krajach wysokorozwiniętych poważne spowolnienie gospodarcze, czyli niemal stagnacja. W strefie euro podjęto działania pomocowe w stosunku do krajów znajdujących się w kryzysie zadłużeniowym jak: Grecja, Irlandia, Portugalia, Włochy i Hiszpania. Rozpoczęto prace nad stworzeniem unii fiskalnej oraz zwiększono środki dla MFW. Wartość polskiego pieniądza w stosunku do wartości walut zachodnich będzie ulegała nieznacznym wahaniom, a PKB może utrzymać się na poziomie wzrostu 2-3%, a inflacja ok. 4%. Tak prognozują specjaliści i mówią, że dopiero 2013 r. nastąpi zauważalny wzrost gospodarczy w Polsce. Pożyjemy, zobaczymy.

Rząd rozpoczął batalię obniżania długu publicznego, ponieważ zbliża się on do dopuszczalnej granicy. Pytanie aktualne to skąd wziąć pieniądze, a ściślej komu zabrać. Minister Jacek Rostowski powiedział, że państwo musi oszczędzać i samorządy również.

Głównym sprawcą długu publicznego są władze państwowe, ale samorządy terytorialne również przyczyniły się do wzrostu długu publicznego. Samorządy chciały wykorzystać w jak największym stopniu środki unijne przeznaczając je głównie na inwestycje komunalne (drogi, wodociągi, kanalizacje, szkoły, obiekty kultury i sportu itp.). Jednakże obowiązuje zasada, że środki unijne tylko w części pokrywają koszty zadań. W zależności od rodzaju zadań udział środków unijnych wynosi np.: dla zadań liniowych (drogi, kanalizacja, wodociągi itp.) ok. 50% w przypadku zadań dotyczących kapitału ludzkiego 85%, a w przypadku zadań naukowych i innowacyjnych do 100%. Uzupełniające środki trzeba mieć własne. Samorządy zaciągały kredyty w bankach zwiększając dług publiczny państwa. W ciągu ostatniego dziesięciolecia zadłużenie samorządów wzrosło 10-krotnie. Ale stwierdzono, że samorządy bardziej racjonalnie zarządzają finansami niż państwo bo za tą samą kwotę dwa razy więcej wykonują zadań. Każdy nowy obiekt oddany do użytku wymaga środków na jego utrzymanie. Jeżeli dochody z danego obiektu będą pokrywać koszty jego utrzymania, to wszystko jest w porządku. Ale jeżeli obiekt nie będzie przynosił dochodów, to przed przystąpieniem do inwestycji należy oszacować koszty utrzymania obiektu i wprowadzić je do budżetu.

Uczeni i zwykli ludzie zadają sobie pytanie podstawowe dokąd świat zmierza, do jakiego systemu społeczno – gospodarczego, do jakiej kultury, polityki, systemu wartości, modelu życia i współżycia itp. Wydaje się, że najłatwiej ludzi mogą się dogadać odnośnie systemu społeczno – gospodarczego, a najtrudniej w sferze kultury, systemu wartości, modelu życia itp. A przede wszystkim trzeba się porozumieć na szczeblu światowym w sprawie gospodarki rynkowej.

George Soros w książce pt.: „Nowy okropny świat – Tyrania, ignorancja, gwałt” ocenia świat obecny negatywnie zgodnie z tytułem swojej książki. Ale to go nie zniechęca i nadal poszukuje rozwiązania społeczno – gospodarczego dla świata.

Uważa, że w sferze gospodarczej mamy sprawny mechanizm w postaci rynków finansowych, które umożliwiają ocenę trafności decyzji inwestycyjnych, sprawdzają się także jako instrument podziału deficytowych dóbr pomiędzy konkurentami, ale nie zapewniają równowagi społeczno – gospodarczej w świecie i nie zaspakajają interesów wspólnot (narodów i państw) i mogą wywoływać kryzysy ekonomiczne i polityczne. Natomiast dla zaspokojenia wspólnych interesów potrzebne są decyzje polityczne, ale arbitralne decyzje inwestycyjne szczególnie rządów autorytarnych także mogą destabilizować system społeczno – gospodarczy świata.

Jedni chcą oprzeć stabilność świata na suwerenności państw. Drudzy twierdzą, że ład światowy opierający się na suwerenności państw doprowadzi do chaosu światowego i dlatego domagają się utworzenia silnych instytucji międzynarodowych, ponadpaństwowych, które powinny zagwarantować spokojny bezkryzysowy rozwój świata.

Pozostaje pytanie otwarte, kto i jak może sprostać światowym rynekom, by kierowały się potrzebami ludzi a nie tylko maksymalnym zyskiem.

Na kryzys gospodarczy nakłada się również kryzys energetyczny w związku z wyczerpaniem się złóż ropy naftowej oraz kryzysy w dziedzinie kultury, wartości i polityki. Aktualnie dobrych rozwiązań brak. Soros proponuje społeczeństwo otwarte, w którym panuje wolność myśli, przekonań i działań. Ale to nie wystarczy. W dwudziestym wieku ludzkość poznała dwa systemy społeczno – gospodarcze: kapitalizm i komunizm. Ten ostatni okazał się systemem ekonomicznie niewydolnym, a moralnie zbrodniczym. Kapitalizm oparty na prywatnej własności i gospodarce wolnorynkowej również ma wiele wad i nie jest wymarzoną systemem. Pewne nadzieje można wiązać z ideą społecznej gospodarki rynkowej (ordoliberalizm).

Jedną z wersji społecznej gospodarki rynkowej była realizowana zaraz po drugiej wojnie światowej w Niemczech Zachodnich przez L. Erharda. Program jego polegał na odtworzeniu konkurencyjnych struktur rynku, odbudowie średniej klasy i ochronie socjalnej najuboższych. Kościół Katolicki popiera różne postacie społecznej gospodarki rynkowej. Pięknie brzmi zapis Art. 20 w naszej Konstytucji: „Społeczna gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej”. Jednakże kompletnego modelu, który mógłby zastąpić obecny model gospodarki rynkowej jeszcze brak. Ludzkość rozwija się na zasadzie doświadczeń i błędów więc jest nadzieja, że kiedyś będzie wymyślony bardziej sprawiedliwy i skuteczny system społeczno gospodarczy.

Henryk Linowski

Czasami Bóg używa skalpela: wydarzenia, których nie rozumiemy są ręką dobrego Boga, który kształtuje nasze dusze.

Ks. Jakub Alberione

Dziewczyna z plakatu

WSPOMNIENIE O MAGDALENIE FIGUR

Propagandziści PRL-owscy, którzy wymyślili hasło „Dziewczęta na traktory!” potrzebowali odpowiedniej kobiety, którą można by wykozystać jako modelkę do plakatów. Wybór padł na urodziwą dziewczynę z Żuław, która w maju 1949 roku ukończyła kurs na traktorzystów, jako jedyna wśród czterdziestu chłopaków. Magdalena Figur była szczupłą blondynką, pochodziła z ubogiej wiejskiej rodziny i świetnie się prezentowała na propagandowym plakacie w zielonej koszuli ZMP, z czerwonym krawatem. Gdy po raz pierwszy pozowała do zdjęć, to była tak stremowana, że po uruchomieniu traktora, dodała za dużo gazu i wpadła na mur. A przecież była już świetną traktorzystką, potrafiącą naprawić maszynę, której mechanizm znała jak własną kieszeń. Magdalena wstąpiła do PZPR, brała udział w propagandowych wiecach, a podczas obchodów 1-majowych jeździła na traktorze, na czele manifestacji. Była szczerze wzruszona i szczęśliwa, gdy podczas dożynek ścisła rękę Bolesławowi Bierutowi. Dostała

liczne ordery i odznaczenia, a na 35-lecie PRL, władze Zakładów Mechanicznych Ursus przydzieliły jej, do osobistego użytkowania traktor C-360, który nieustannie czyściła i przeglądała. Była 79-letnią schorowaną kobietą, gdy w roku 2006 reporter „Dziennika Bałtyckiego”, Jerzy Majda, odwiedził ją w przytułku prowadzonym przez zakonnice w Kwidzynie. Powiedziała wtedy, że traktor był jej jedyną miłością. „Dziewczyny ze wsi kupowały sobie jakieś bluzki i spódnice, a ja wołałam wydać pieniądze na świecę do traktora, żeby mniej palił. Ot, cudak byłam”- wspominała. Opiekowała się kapliczką w przytułku, dbając o otaczające ją kwiaty. „Jak umrę, to nasz ksiądz na pewno powie: a gdzież to Magdalena, skoro kwiatki takie zaniedbane” – mówiła dziennikarzowi. Dawna aktywistka partyjna pozostała religijną dziewczyną wiejską. Magdalena Figur zmarła w 2007 roku w Kwidzynie w Domu Opieki prowadzonym przez Zgromadzenie Sióstr Elżbietanek.

Jacek Głuski

HISTORIA ZESPOŁU

CHÓR MIESZANY „CANTATE DEO”

Chór „Cantate Deo” powstał w roku 1942 przy parafii św. Józefa w Ursusie. Założycielem i pierwszym dyrygentem zespołu był członek Armii Krajowej – st. sierżant Tadeusz Mrówczyński – pseudonim „Mars”, szukający wówczas w Ursusie schronienia przed gestapo.

Korzystając z możliwości, jakie stwarzały próby zespołu, zorganizował chór, będący jednocześnie komórką konspiracyjną AK. Członkowie – chórzyci oprócz tradycyjnej pracy chóralnej walczyli z okupantem, a wielu z nich uczestniczyło bezpośrednio w Powstaniu Warszawskim 1944r.

W latach 1944 – 1945 dyrygentem zespołu był prof. Tadeusz Paciorkiewicz. Chór liczył wówczas niewiele osób i przez całe lata liczba jego członków nie przekroczyła 25 osób.

W latach 1945 – 1960 chórem dyrygował ówczesny organista i wieloletni nauczyciel muzyki w tutejszej szkole powszechnej Antoni Małek. Zespół pracował wtedy wyłącznie dla potrzeb kościoła w Ursusie.

Po odejściu organisty chór przez okres 2 lat pracował samodzielnie bez dyrygenta i co ważne, nie uległ rozwiązaniu.

W roku 1962 stanowisko organisty i chórmistrza objął Wojciech Seipp, który pracował z zespołem do 1984r. Szczególną zasługą nowego dyrygenta była odbudowa zespołu, pozyskanie nowych członków, całkowita zmiana repertuaru i powrót do dobrego poziomu artystycznego oraz nawiązanie współpracy z chórami ówczesnego dekanatu pruszkowskiego oraz chórami parafii warszawskich. Dzięki temu chór miał okazję koncertować w kościołach Warszawy, uczestniczyć w uroczystościach kościelnych, przeglądach chórow parafialnych oraz w uroczystych mszach z okazji wizyt papieża Jana Pawła II w roku 1979 i 1987.

W 1984r. dyrygentem zespołu została jego wieloletnia chórzystka Dorota Męcowska, która rozpoczęła systematyczną pracę nad rozszerzeniem repertuaru, co

pozwoili chórowi zaistnieć również poza obrębem parafii.

W 1986r chór przyjął obecną nazwę i wstąpił do Polskiego Związku Chórów i Orkiestr - Oddział Mazowiecki. Wpłynęło to korzystnie na jego rozwój. Chór, którego naturalnym nurtem pozostawała muzyka sakralna, zaczął wzbogacać swój repertuar również o muzykę świecką.

W 1988 r. zespół został zaproszony do Paryża, gdzie dał wiele koncertów. Od tego momentu rozpoczął się okres wzmożonej aktywności. Zespół coraz częściej koncertował nie tylko w obiektach sakralnych Warszawy i województwa, ale też w Akademii Muzycznej w Warszawie na koncertach organizowanych przez Polski Związek Chórów i Orkiestr - Oddział Mazowiecki, w Domach Kultury wielu dzielnic Warszawy. Brał udział w Festiwalu Muzyki J. Furmanika (II miejsce), w przeglądzie chórow „Carmen Sacrum” w Kaliszu, na zaproszenie Ośrodka Kultury koncertował w Łukowie i okolicach oraz brał udział w Przeglądach Chórów Oddziału Mazowieckiego.

Sam od wielu lat jest organizatorem dorocznych koncertów kolęd i pieśni pasyjnych, na które to koncerty zaprasza inne zespoły chóralne.

Od 1994r chór nawiązał współpracę z gminą, a obecnie dzielnicą Ursus i od tej pory systematycznie uczestniczy w imprezach organizowanych przez Ośrodek Kultury „Arsus”. Od 1997 roku gmina objęła patronat nad zespołem.

W ramach współpracy z Ośrodkiem Kultury „Arsus” i dalszej pracy na rzecz rodzimej parafii zespół nagrał w 2004r płytę z kolędami, a w rok później nagrał pieśni pasyjne. Rokrocznie w ramach projektu „Wspólnota w kulturze” prowadzi otwarte warsztaty muzyczne polskich mniejszości narodowych i etnicznych ucząc utworów w języku regionalnym. Dzięki temu w repertuarze Chóru znalazły się pieśni rosyjskie, ukraińskie, łemkowskie, czeskie, słowackie czy niemieckie.

Chór w roku 2008 koncertował z Narodowym Chórem Chłopięcym z Norwegii DET NERSKE GUTTEKORET w ramach wymiany kulturalnej.

Od lat chór jest zapraszany do koncertów patriotycznych organizowanych przez Urząd Dzielnic Ursus. Od 2 lat prowadzi także warsztaty śpiewacze kolęd i pastorałek połączonych z nauką obyczajów i tradycji Bożonarodzeniowych, warsztaty pieśni patriotycznych ucząc mieszkańców dzielnicy pięknych pieśni patriotycznych i polskiej historii.

W roku 2002 zespół otrzymał od Burmistrza dzielnicy Medal 50-lecia Praw Miejskich Ursusa za krzewienie kultury muzycznej w środowisku.

Za działalność artystyczną zespół został również odznaczony w 2004 r. Honorową Złotą Odznaką Polskiego Związku Chórów i Orkiestr.

W roku 2012 zespół obchodzi jubileusz 70-lecia pracy artystycznej. Obecnie Chór liczy 36 śpiewaków: 15 sopranów, 9 altów, 5 tenorów i 7 bas-barytonów. W roku 2011 z inicjatywy członków Chóru zostało powołane Stowarzyszenie Kulturalne „Carmen”, którego misją jest wspieranie szeroko pojętej działalności kulturalnej, oświatowej, sportowej, rekreacyjnej oraz promocja twórców, zespołów, artystów działających w naszej dzielnicy. Siedzibą Stowarzyszenia jest Ośrodek Kultury Arsus, zaś próby Chóru odbywają się w każdy wtorek i czwartek w sali św. Cecylii przy Parafii św. Józefa Oblubieńca NMP w Warszawie, ul. Sosnkowskiego 34.

Bożena Iwaniukowicz

„Kto więcej wie, jest bardziej posłuszny”.

Ks. Jakub Alberione

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Nowy Ogród Szkolny w SP nr 14

Na terenie Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 14 już od trzech lat pracuje zespół do spraw ogrodów. Zadaniem zespołu jest podejmowanie działań na rzecz gromadzenia funduszy, w celu modernizowania terenów zielonych wokół budynku szkolnego. Pracom zespołu patronuje Dyrektor Szkoły, Aldona Kalińska, która wspiera wszelkie działania nauczycieli i pomaga pokonywać pojawiające się przeszkody.

Za sprawą ww. zespołu, do którego należą nauczyciele Ewa Dmoch, Anna Dudek, Anna Kuźawska, Patryk Toporek oraz koordynator prac - Paulina Wójtowicz, a także przy wsparciu i zaangażowaniu Rodziców, całego Grona Pedagogicznego oraz uczniów, udało się w ciągu trzech lat zgromadzić kwotę, która zaowocowała powstaniem nowego ogrodu szkolnego od ulicy Pużaka. Realizacja nowej koncepcji przestrzennej ogrodu rozpoczęła się w minione wakacje. Dzięki nieocenionemu wsparciu firmy wykonującej przebudowę ogrodu, udało się ukończyć modernizację terenu zielonego we wrześniu 2011 r. Na terenie ogrodu powstały nowe alejki i murki ze specjalnie przygotowanymi siedziskami dla uczniów. Zostały zaprojektowane nowe

Fot. P. Korczak-Wodnicka

ogródki skalne oraz rabaty pod nasadzenia. W centralnej części widnieje duży zegar słoneczny, który wtapia się w otaczającą go zieleni. Na terenie ogrodu została rozwinięta naturalna trawa. Dodatkowo teren zielony ogrodzono płotkiem z dwiema furtkami i pergolami.

Tak przebudowany ogród cieszy oko wszystkich, którzy przez ostatnie trzy lata angażowali się w trud gromadzenia środków na jego odnowę. Realizacja ta przynosi dużą satysfakcję i jest chlubą szkoły. Dzięki wspólnej pracy rodziców, nauczycieli i uczniów zostało powiększone zaplecze dydaktyczno - rekreacyjne, które posłuży do realizacji wielu zajęć na terenie placówki.

W bieżącym roku szkolnym zespół kontynuuje swoją działalność, poprzez gromadzenie funduszy na zakup roślin do nowo powstałego ogrodu od ul. Pużaka. W harmonogramie prac na rok szkolny 2011/2012 przewidziano m.in. uruchomienie sprzedaży torby ekologicznej z logo szkoły, kiermasz ciast oraz liczne atrakcje dla rodziców, uczniów i przyjaciół szkoły, w czasie planowanego na wiosnę Festynu Rodzinnego.

W ramach podziękowania wszystkim ludziom dobrej woli, którzy przyczynili się do odnowy szkolnego ogrodu, członkowie zespołu, we współpracy z s. Danutą Abramowicz, przygotowali Koncert Kolęd i Pastorałek pt. „Najcenniejszy dar”, który odbył się dnia 10 stycznia 2012 r. W koncercie uczestniczyło liczne grono rodziców, nauczycieli i przyjaciół szkoły. Występ zaszczylił swoją obecnością Burmistrz Dzielnicy Ursus Wiesław Krzemień oraz Przewodniczący Rady Dzielnicy Ursus Henryk Linowski.

Dwugodzinne widowisko zostało zaprezentowane przez uczniów wchodzących w skład prężnie działającego szkolnego chóru, zespołu wokalnego oraz utalentowanych młodych aktorów. Występ spotkał się z dużym uznaniem ze strony gości, o czym świadczyły gromkie brawa oraz liczne słowa uznania.

Działania podejmowane na terenie Szkoły Podstawowej nr 14, w ramach modernizacji terenów zielonych wokół placówki, są dowodem dobrej i niezawodnej współpracy między Dyrekcją Szkoły, Gronem Pedagogicznym i Rodzicami. Taka współpraca przynosi dużo satysfakcji każdej ze stron oraz mobilizuje do nieustannej pracy na rzecz rozwoju szkoły.

Koordynator prac zespołu
Paulina Wójtowicz

„Mała matura” w gimnazjum?

W dniach 7, 8, 9 grudnia uczniowie klas III wszystkich gimnazjów naszej Dzielnicy przystąpili do próbnego egzaminu. Udział w egzaminie nie był obowiązkowy. Egzamin gimnazjalny w tym roku szkolnym będzie przeprowadzony na nowych zasadach, a tegoroczni gimnazjaliści to pierwszy rocznik, który uczy się zgodnie z nową podstawą programową.

Nowy egzamin gimnazjalny będzie składał się z takich samych 3 części jak dotychczas, czyli z części humanistycznej, matematyczno-przyrodniczej i z zakresu języka obcego nowożytnego, ale każda z części egzaminu będzie miała inną strukturę. Najistotniejsza zmiana dotyczy podziału każdej części egzaminu na dwie grupy zadań, a także czasu trwania części I i II egzaminu. Po raz pierwszy wyodrębniono zadania z języka polskiego i matematyki. Wiedza i umiejętności zostaną ocenione z tych przedmiotów osobno. Również po raz pierwszy uczniowie egzamin z języka obcego nowożytnego napiszą na poziomie podstawowym i poziomie rozszerzonym, jednak wynik testu z języka obcego na poziomie rozszerzonym będzie liczony w czasie rekrutacji do szkół ponadgimnazjalnych dopiero od roku szkolnego 2018/19.

Przebieg egzaminu w związku z wprowadzonymi zmianami diametralnie różni się od dotychczasowego. **Część humanistyczną rozpocznie test** z zakresu historii i wiedzy o społeczeństwie (60 minut). Po 45 minutowej przerwie uczniowie przystąpią do egzaminu z zakresu języka polskiego, który będzie trwał 90 minut. Podobny przebieg ma **część matematyczno-przyrodniczą**. Test z zakresu przedmiotów przyrodniczych (biologia, chemia, fizyka, geografia) będzie trwał 60 minut, a po 45 minutowej przerwie rozpocznie się test z zakresu matematyki (90 minut). W przypadku egzaminu z **języka obcego nowożytnego** każdy poziom uczniowie będą pisali przez 60 minut również z 45 minutową przerwą. Dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi czas trwania egzaminu może zostać odpowiednio przedłużony jednak nie więcej niż o 45 minut.

Kolejna zmiana, która dotyczy tegorocznego egzaminu to odejście przy ocenianiu prac od sprawdzania według tzw. klucza na rzecz oceniania holistycznego. Ocenianie holistyczne odwołuje się do umiejętności syntetycznego myślenia. W związku z tym na egzaminie pojawi się więcej zadań otwartych zarówno krótkiej odpowiedzi jak i rozszerzonej. Dzięki temu nie ogranicza się swobody wypowiedzi ucznia, a przy ocenianiu brany będzie pod uwagę sposób myślenia i skuteczność w dojściu do rozwiązania.

Mimo, iż zmienił się przebieg egzaminu bez zmian pozostaje maksymalna liczba punktów, które uczeń może zdobyć i wynosi 100.

Dla gimnazjalistów to poważny sprawdzian wiedzy i umiejętności, który ma znaczenie przede wszystkim przy wyborze szkoły ponadgimnazjalnej, a więc dalszej drogi kształcenia. Nasi gimnazjaliści mają za sobą pierwszą próbę. W kwietniu zmierzają się z nową formułą egzaminu. Wszystkim życzymy, aby pozostały do egzaminu czas wykorzystali najefektywniej w myśl słów Paulo Coelho: „*Jest tylko jeden sposób nauki - poprzez działanie.*”

Anna Lewandowska

„Tygrysy rynku pracy”

W lutym odbyła się konferencja podsumowująca realizację projektu „Tygrysy rynku pracy” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego- Program Operacyjny Kapitał Ludzki. Projekt był realizowany w ramach Priorytetu IX – „Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach - Działanie nr 2 „Podniesienie aktywności i jakości szkolnictwa zawodowego”. Skierowany do uczniów Zespołu Szkół Zawodowych nr 42, jego celem szczegółowym było wyrównanie szans edukacyjnych poprzez realizację dodatkowych zajęć specjalistycznych i wyrównawczych z matematyki, fizyki, informatyki i języków: polskiego, angielskiego i niemieckiego oraz przedmiotów zawodowych.

Konferencję otworzył burmistrz dzielnicy Wiesław Krzemień. Ewaluację przedstawiła Hanna Borowiec kierownik projektu. Pani Borowiec stwierdziła, że założenia ilościowe godzin i form wsparcia w projekcie stanowiły nie lada wyzwanie dla realizatorów i młodzieży. Projekt mówił o zajęciach dodatkowych dla uczniów Zespołu Szkół, a więc wymagał od nich pozostania w szkole po normalnym cyklu nauczania. Zajęcia w ramach projektu odbywały się po godzinie 14.00, były też takie, które zaczynały się o godzinie 7.00. Młodzież nie w pełni skorzystała z zajęć z doradztwa zawodowego w formie warsztatów grupowych i zajęć indywidualnych, a także możliwości wyjazdu na obozy językowe.

Następnie głos zabrała Dyrektor Zespołu Szkół nr 42 w Warszawie – Iwona Saffetruk. Była również informacja o projektach organizowanych w mieście stołecznym Warszawa. Szczególnie zainteresowało mnie wystąpienie przedstawiciela MEN o podjętych działaniach związanych z przywróceniem kształcenia zawodowego. Testy

Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży wychowanie.

Andrzej Frycz Modrzewski.

KRONIKA SAMORZĄDOWA

kompetencyjne przeprowadzone wśród biorącej udział w projekcie młodzieży opracowała i przedstawiła prof. dr hab. Elżbieta Putkiewicz z Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego. Pani Klaudia Piotrowska przedstawiła opracowanie dotyczące pomiaru umiejętności kluczowych w zakresie komunikacji językowej, natomiast zajęcia z języka niemieckiego w ramach projektu omówiła Magdalena Jabłońska. Na koniec głos zabrały uczennice biorące udział w projekcie.

Co projekt dał uczniom? Dyrektor Iwona Safteruk powiedziała: „szansę na wyrównanie braków edukacyjnych dzięki zajęciom wyrównawczym specjalistycznym, możliwość pogłębienia wiedzy, efektywne spędzanie czasu wolnego, możliwość uczestnictwa w życiu kulturalnym stolicy, podniesienie wiedzy dot. swoich kwalifikacji i poruszaniu się na rynku pracy dzięki doradztwu zawodowemu indywidualnemu, możliwość odbywania zajęć i lekcji w pracowniach wzbogaconych o nową bazę dydaktyczną, możliwość nawiązania innych niż klasowe relacji z nauczycielami, udział w bezpłatnych obozach językowych, lepsze wyniki nauczania (oceny) w klasyfikacji śródrocznej i końcowo rocznej oraz dobre wyniki z egzaminów maturalnych szczególnie z języka polskiego i angielskiego”.

Wanda Kopcińska

Przybliża się czas budowy przystanku kolejowego na Niedźwiadku

Na wniosek PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. została wydana przez Wojewodę Mazowieckiego w dniu 6 lutego 2012 r. decyzja o ustaleniu lokalizacji do budowy przystanku osobowego Warszawa Ursus Niedźwiadek. Jest jeszcze wiele spraw formalno – prawnych do załatwienia, aby mogła ruszyć budowa tego przystanku. Nasze władze samorządowe czynią wszystko, aby przybliżyć rozpoczęcie budowy tego przystanku.

Henryk Linowski

Rozbudowane Przedszkole Nr 219 „Niezapominajka”

fol. Ireneusz Barski

Prezentujemy Państwu rozbudowane Przedszkole nr 219 przy ul. Keniga 20, które powiększyło się o cztery oddziały. W placówce przeprowadzono dodatkową rekrutację na rok 2011/2012. Od 1 marca 2012r. edukację rozpocznie 113 dzieci. Do przedszkola zostały przyjęte dzieci dla których zabrakło miejsca podczas wiosennego naboru. Wszystkim dzieciom życzymy aby czuły się tu jak w domu i w pełni skorzystały z bogatej oferty dydaktycznej natomiast Dyrekcji i wszystkim pracownikom satysfakcji z wykonywanej pracy.

Wanda Kopcińska

fol. Ireneusz Barski

VII Karnawałowy Turniej Tańca Nowoczesnego o puchar Burmistrza Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy

W sobotę 11.02.2012 w Hali Sportowej Zespołu Szkół z Oddziałami Integracyjnymi nr 80 w Ursusie przy ul. Orłów Piastowskich 47 odbył się pełen emocji VII Karnawałowy Turniej Tańca Nowoczesnego o puchar Burmistrza Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy. Tancerze rywalizowali w kategorii Disco Dance Freestyle i Hip Hop solo na różnych poziomach zaawansowania.

fol. Ireneusz Barski

Turniej zamienił halę sportową na kolorowy parkiet taneczny, a to za sprawą organizatorów, którymi byli: Urząd Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy, Ośrodek Kultury „ARSUS” w Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy, Dom Kultury „KOLOROWA”, Studio Tańca „STOP AND GO”, Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi nr 80, Zespół Tańca Nowoczesnego „HAND to HAND”.

Do Ursusa przyjechały kluby z całej Warszawy, Piaseczna, Wołomina, Ząbek, Radzymina, Marek, Józefowa, Poniatowej oraz Chełmna i Zamościa.

W imprezie wzięło udział ponad 300 tancerzy, którzy prezentowali swoje umiejętności w dwóch kategoriach tanecznych ocenianych przez 5-cio osobową komisję sędziowską. Pełne trybuny widzów miały okazję podziwiać wysoki poziom taneczny, różnorodność figur i elementów gimnastycznych oraz piękne stroje zawodników.

Nagrody w postaci pucharów, medali i dyplomów wręczali: Wiesław Krzemień – Burmistrz Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy, Henryk Linowski – Przewodniczący Rady Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy oraz Robert Faliszewski – radny Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy.

Janusz Łukaszewicz

KRONIKA SAMORZĄDOWA

10 LAT STOWARZYSZENIA EMERYTÓW, RENCISTÓW I INWALIDÓW „URSUS”

28 stycznia 2012 r. minęło 10 lat od powołania organizacji społecznej „Złotego wieku” zrzeszającej szeroką społeczność naszej dzielnicy pod nazwą Stowarzyszenie Emerytów, Rencistów i Inwalidów „Ursus” w Warszawie.

Założycielami byli zaangażowani społecznicy w osobach: Romualda Okrasy, Bolesława Staniszewskiego, Janusza Ptaśńskiego, Marianny Pyclik i innych ludzi dobrej woli, którzy docenili potrzebę powołania organizacji społecznej zrzeszającej osoby starsze, samotne aby mogły kontynuować pięknie „Jesień życia”.

Naczelnym dążeniem organizacji, która zrzesza obecnie ponad 370 osób jest szeroka integracja naszej społeczności w zabawie, rozrywce i spotkaniach okolicznościowych, do których należą: spotkania wigilijne i wielkanocne, „Dni Seniora”, „Andrzejki”, „Walentynki”, „Dzień Kobiet”, prelekcje i spotkania z ludźmi kultury, zdrowia i władzami Dzielnicy Ursus. Aktualnie pracami Stowarzyszenia opartymi na rocznych, miesięcznych i tygodniowych planach pracy kieruje 9. osobowy Zarząd pod przewodnictwem Bolesława Staniszewskiego. Pracami Klubu Seniora „Promyk” kieruje Marianna Pyclik.

Dużą frekwencją cieszą się wieczorki taneczne, zabawy okolicznościowe oraz organizowany tradycyjnie od lat „Bal Sylwestrowy”. Organizowane są wycieczki turystyczno-krajoznawcze m.in.: „Topienie Marzanny”, „Wianki”, grzybobranie i zwiedzanie Ogrodu Botanicznego w Powsinie.

Stowarzyszenie organizuje wczasy dla seniorów do Łeby, Kątów Rybackich i Karwi.

Prężnie działają koła zainteresowań, gier świetlicowych, śpiewu i poezji. Na bieżąco współpracujemy z kabaretem „Pół serio” Wandy Stańczak, Ośrodkiem Kultury „Arsus” i władzami naszej dzielnicy.

Prężna działalność naszego Stowarzyszenia w znacznej mierze oparta jest na znaczącej pomocy sponsorów, na których możemy zawsze liczyć w osobach p.p. J. E. Artman oraz M.Z. Świsłowskich ze sklepu spożywczo-warzywnego, którym tą drogą gorąco dziękujemy w imieniu naszych członków.

W obecnych, złożonych czasach przyświeca nam główny cel „PRACA DLA LUDZI”, którym poświęcamy nasze zaangażowanie i czas.

Bolesław Staniszewski
Przewodniczący Zarządu
Stowarzyszenia Emerytów, Rencistów
i Inwalidów „Ursus”.

Przed kilkoma laty otrzymałem od byłego mieszkańca Ursusa niezwykle zdjęcie. Wykonano je 28 sierpnia 1945, kilka miesięcy po wyjściu wojsk niemieckich z Warszawy. Na zdjęciu widnieje duża grupa dzieci i młodzieży z Ursusa wraz z opiekunami na wycieczce czy też na koloniach w Piasecznie. Nikt ze znajomych, którym pokazywałem tę fotografię nie rozpoznał na niej znajomych osób. Sam miałem wówczas cztery lata, chodziłem później do jedynej szkoły podstawowej w Ursusie, pewnie także z niektórymi z tych dzieci. Niestety przypominam sobie tylko twarz nauczycielki – na zdjęciu w ciemnym stroju. Nazywała się Kulesza- imienia niestety nie pamiętam.

Zwracamy się do naszych czytelników o pomoc w opisanu tego zdjęcia - kim są te osoby, jakie były dalsze losy tych, których fotograf „unieśmiertelnił” na swojej fotografii.

Informację prosimy nadsyłać na adres naszej redakcji.

Ireneusz Barski

„Łamanie praw Bożych przekształca się w karykaturę sprawiedliwości”

Ks. Piotr Skarga

KRONIKA SAMORZĄDOWA

ROK KSIĘDZA PIOTRA SKARGI

Rok 2012 Sejm Rzeczypospolitej ogłosił we wrześniu 2011 r. rokiem ks. Piotra Skargi z okazji 400. rocznicy jego śmierci. W podziemiach krakowskiego kościoła św. Apostołów Piotra i Pawła spoczywają doczesne szczątki królewskiego kaznodziei, pisarza i inicjatora wielu dzieł charytatywnych. W trosce o dobro Ojczyzny wskazywał na wady narodowe Polaków, biorąc pod uwagę sprawy związane z życiem społeczno – politycznym. Szczególnie piętnował przerosł wolności, który przeradzał się w daleko posuniętą swobodę, której sprzyjało liberum veto. Piętnował brak miłości i ofiarności wobec Ojczyzny, egoizm indywidualny i grupowy. Upominał się o demokrację opartą na wartościach chrześcijańskich. Występował przeciw pijaństwu, rozpucie, przekorze, powszechności grzechów i bezkarności. W swoim działaniu ks. Piotr Skarga był bezkompromisowy. Przestrzegał przed upadkiem Narodu. Prorocki głos ks. Piotra Skargi został doceniony i zrozumiany dopiero po upadku Rzeczypospolitej i utracie niepodległości w wyniku rozbiorów. Przesłania wielkiego kaznodziei zawarte w słynnych „Kazaniach sejmowych” były nieoprawne politycznie i niemodne w czasach, w których żył. Przez oponentów wyśmiewane. Pozostają one aktualne i dziś, jako proctwo i przestroga. Warto zadumać się i wspomnieć postać wielkiego Polaka, jego dorobek intelektualny, postawę i wartości, jakimi kierował się dla dobra Ojczyzny.

Bogusław Łopuszyński

DYŻURY RADY DZIELNICY URSUS M.ST. WARSZAWY

Przewodniczący Rady – Henryk Linowski:

W każde poniedziałki w Urzędzie Dzielnicy w pok. nr 101 na I piętrze w godz. 14⁰⁰ – 16⁰⁰.

Wiceprzewodniczący Rady – Henryk Grzegorzółka:

W pierwszy i drugi wtorek miesiąca w Urzędzie Dzielnicy w pok. nr 101 na I piętrze w godz. 14⁰⁰ – 16⁰⁰.

Wiceprzewodniczący Rady – Dariusz Pastor:

W czwarty wtorek miesiąca w Urzędzie Dzielnicy w pok. nr 101 na I piętrze w godz. 15⁰⁰ – 16⁰⁰ po uprzednim umówieniu za pośrednictwem Zespołu Obsługi Rady Dzielnicy tel. (0 22) 478 60 70.

Radni Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie:

W pierwszy i trzeci wtorek miesiąca w godz. 18⁰⁰ – 19⁰⁰:
 · Dom Kultury „Kolorowa” przy ul. Sosnkowskiego 16 w pok. 131,
 · Dom Kultury „Miś” przy ul. Zagłoby 17, Klub Edukacji Samorządowej.

Zapraszamy na ZAJĘCIA BALETOWE dla dzieci w Domu Kultury Miś!

Małe baletnice uczą się płynności i delikatności ruchów oraz wdzięku. Zajęcia wprowadzają je w magiczny dla każdej dziewczynki świat baletu i uwalniają dziecięce od najmłodszych lat na obcowanie ze sztuką i pięknem.

Zajęcia prowadzone przez baletnicę-instruktorkę są dostosowane do możliwości i rozwoju fizycznego dziewczynek w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Pomagają prawidłowo kształtować sylwetkę, panować nad własnym ciałem i rozwijają koordynację ruchową.

Zajęcia odbywają się w czwartki w Domu Kultury Miś przy ul. Zagłoby 17 w dwóch grupach wiekowych: 3,5-5 lat (godz. 16.30) oraz 6-8 lat (godz. 17.30).

Zapisy pod numerem tel. kom. 696 770 511; www.baletniczka.pl

Karolina Sałas-Szlejter

Program wybranych imprez Ośrodka Kultury „Arsus”

ul. Traktorzystów 14, tel. 22 478 34 54, www.arsus.pl

- ♦ Koncert jazzowy – „LOFT JAZZ MITTING” – Andrzej Antolak i goście (29.03,g.19.00);
- ♦ Koncert – Międzynarodowy Dzień Teatru (30.03,g.19.00);
- ♦ Warsztaty literackie – Tadeusz Maryniak (02.04,g.16.00);
- ♦ Bajka dla dzieci (3-8 lat) „Przygody Małpki Miki Fiki” (15.04,g.12.30);
- ♦ Spektakl edukacyjny Straży Miejskiej (17.04,g.11.00);
- ♦ Występ kabaretu „Pół serio” Wandy Stańczak (19.04,g.19.00);
- ♦ Spektakl teatralny „Dwie połówki pomarańczy”. Wykonawcy m.in.: Ewa Złotowska, Jarosław Boberek, Julia Kamińska, Cynthia Kaszyńska (20.04,g.20.00);
- ♦ IX Dzielnicowy Przegląd Twórczości Świetlic Szkolnych (25.04,g.9.00-14.00);
- ♦ XI Dzielnicowy Przegląd Aktywności Kulturalnej Przedszkoli Ursusa (16,17.04,g.9.00-13.00);
- ♦ Bajka dla dzieci (3-8 lat) „Koziołek Pacanolek” (20.05,g.12.30);
- ♦ Festyn „Mama, Tata i Ja” – os. „Niedźwiadek” (20.05,g.15.00-21.30);
- ♦ Finał Przeglądu Teatralnego Szkół Gimnazjalnych (22.05,g.10.00-14.00);
- ♦ Występ kabaretu „Pół serio” Wandy Stańczak (24.05,g.19.00);
- ♦ Koncert Galowy Laureatów Konkursu Piosenkarskiego „TULIPANADA” (29.05,g.18.00);
- ♦ Występ Kabaretu Moralnego Niepokoju (06.06,g.18.00 i 20.30);
- ♦ Bajka dla dzieci (3-8 lat) w wykonaniu artystów warszawskich (10.06,g.12.30);
- ♦ XVI Mazowiecki Przegląd Orkiestr Dętych (17.06,g. 14.00-21.30 – park „Czechowicki”);
- ♦ VII Międzynarodowe Spotkania Szkół Muzycznych (22.06,g.18.00).

Sprzedż i rezerwacja biletów w dniach:

pon., śr., pt. w godz. 10.00 – 14.00
 oraz wt., czw. w godz. 15.00 – 19.00,
 tel. 22 478 39 36; 22 478 34 54; 22 478 36 26

Bogusław Łopuszyński

Program wybranych imprez Domu Kultury „Miś”

ul. Zagłoby 17, tel. 22 667 92 18, www.mis.arsus.p

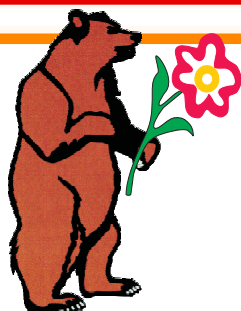
- ♦ Bajka dla dzieci (3-8 lat) pt. „Wilk i Zając w mieście” (18.03, g.12.30, wstęp 10,-zł);
- ♦ Koncert pieśni pasyjnych w wykonaniu artystów scen warszawskich (27.03, g.18.00, wstęp – 10,-zł)
- ♦ Bajka dla dzieci „Czerwony Kapturek” (3-8 lat) (22.04, g.12.30, wstęp 10,-zł);
- ♦ Festyn „Mama, Tata i Ja” – os. „Niedźwiadek” (20.05,g.15.00-21.30)
- ♦ Bajka dla dzieci (3-8 l.) pt. „Lucky Luke” (03.06, g.12.30; wstęp 10,- zł);

Sprzedż biletów w dniu bajki lub koncertu.

Paweł Wyrzykiewicz

**Jeżeli władze nie promują dobra i nie walczą ze złem,
to musi dojść do katastrofy.**

Ks. Piotr Skarga

URSUS

Wydawca: Stowarzyszenie Obywatelskie w Ursusie
 Redaguje: Zespół Redakcyjny Stowarzyszenia
 Redaktor naczelny: Paweł Wyrzykiewicz tel. 0 665 823 193
 Adres redakcji: 02 – 495 Warszawa ul. Szomańskiego 53
www.soursus.pl nakład 9900

**Stowarzyszenie Obywatelskie
służy od 20 lat
Mieszkańcom Ursusa**